

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

**Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia zmiany standardowej w specyfikacji produktu
objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2
i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33**

(2023/C 48/09)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

INFORMACJA DOTYCZĄCA ZATWIERDZENIA ZMIANY STANDARDOWEJ

„Anjou Villages”

PDO-FR-A0493-AM02

Data przekazania informacji: 11.11.2022

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. **Oficjalny kod geograficzny**

Zaktualizowano gminy obszaru geograficznego oraz obszaru bezpośredniego sąsiedztwa według oficjalnego kodu geograficznego.

Nie ma to wpływu na obszar wyznaczonego obszaru geograficznego.

Zmieniono pkt 6 i 9 jednolitego dokumentu.

2. **Odstęp między krzewami winorośli**

Minimalny odstęp między roślinami zmniejsza się z 1 m do 0,90 m.

Celem tej zmiany jest zwiększenie gęstości nasadzeń winorośli bez zmieniania odstępów między rzędami.

Dodano również przepis szczególny dotyczący winorośli na stokach o nachyleniu powyżej 10 %, w których zezwala się na minimalny odstęp między krzewami wynoszący 0,80 m.

Celem tego uzupełnienia jest uwzględnienie szczególnego przypadku winorośli sadzonych na dość stromych zboczach, w przypadku których stosuje się szczególny sposób sadzenia (nasadzenia równoległe do zbocza, a nie prostopadle do niego).

Zmieniono pkt 5 jednolitego dokumentu.

3. **Cięcie**

Zasady dotyczące cięcia ujednolicono na poziomie nazw z obszaru Anjou Saumur w Val de Loire.

Celem tego ujenolicenia jest poszerzenie wiedzy podmiotów gospodarczych i uproszczenie kontroli. Zmiana ta daje możliwość plantatorom winorośli dostosowania się w razie przymrozków, które występują coraz później.

Zmieniono pkt 5 jednolitego dokumentu.

⁽¹⁾ OJ L 9, 11.1.2019, p. 2.

4. Związek z obszarem geograficznym

Punkt ten zmieniono poprzez odniesienie do roku 2021 – zamiast do 2018.

Zmieniono pkt 8 jednolitego dokumentu.

5. Etykietowanie

Doprecyzowano ramy regulacyjne dotyczące określeń fakultatywnych.

Zmieniono pkt 9 jednolitego dokumentu.

6. Zmiany redakcyjne

W specyfikacji wprowadzono szereg zmian redakcyjnych.

Zmiany te nie wymagają zmiany jednolitego dokumentu.

7. Odniesienie do organu kontrolnego

Brzmienie odniesienia do organu kontrolnego zmieniono w celu ujednoczenia brzmienia z innymi specyfikacjami nazw pochodzenia. Przedmiotowa zmiana ma charakter wyłącznie redakcyjny.

Zmiana ta nie wymaga zmiany jednolitego dokumentu.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. Nazwa lub nazwy

Anjou Villages

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

4. Opis wina lub win

KRÓTKI OPIS

Są to czerwone wina niemusujące posiadające poniższe główne analityczne cechy charakterystyczne.

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w tych winach wynosi co najmniej 11 %.

Zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) w winach po fermentacji nie przekracza 3 gramów na litr.

Fermentacja jabłkowo-mlekowa musi zostać zakończona. Zawartość kwasu jabłkowego w winach gotowych do wprowadzenia do obrotu luzem lub na etapie pakowania nie przekracza 0,4 grama na litr.

Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach po wzbogacaniu nie przekracza 12,5 %.

Kwasowość lotna, kwasowość miareczkowa i całkowita zawartość dwutlenku siarki są zgodne z wartościami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Wina dojrzewają co najmniej do dnia 15 czerwca roku następującego po roku zbiorów.

Wino ma zazwyczaj głęboką i trwałą rubinową szatę. Aromat często przywodzi na myśl delikatne nuty czerwonych owoców (czereśni, truskawki, maliny, porzeczki) i kwiatów (irysa, fiołka itp.), które ewoluują w kierunku bardziej złożonych aromatów – mieszanki czarnych owoców i aromatów przypraw, dziczyzny, a nawet podszytu. W smaku wino jest pełne i mięsiste, zachowując jednocześnie bogactwo aromatyczne. Silnie wyczuwalne taniny są dobrze wyważone i zapewniają długi finisz. Jest to bogate wino, które najlepiej degustować po kilku latach dojrzewania.

Ogólne cechy analityczne

Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	

Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

5. Praktyki winiarskie

5.1. Szczególne praktyki enologiczne

1. Gęstość nasadzeń – odstępy

Praktyki uprawy

Minimalna gęstość obsady w winnicy wynosi 4 000 krzewów na hektar. Odstęp między rzędami winorośli nie może wynosić więcej niż 2,50 metra, zaś odstęp między krzewami w tym samym rzędzie nie może wynosić mniej niż 0,90 metr. Działki winnic, w których odstęp między krzewami w tym samym rzędzie jest mniejszy niż 0,90 metra, ale nie mniejszy niż 0,80 m, na stokach o nachyleniu większym niż 10 %, są uprawnione do objęcia kontrolowaną nazwą pochodzenia w odniesieniu do zbiorów. Zbiory z działek, na których gęstość nasadzeń winorośli wynosi mniej niż 4 000 krzewów na hektar, ale nie mniej niż 3 300 krzewów na hektar, kwalifikują się do objęcia kontrolowaną nazwą pochodzenia, z zastrzeżeniem zgodności z przepisami dotyczącymi zasad odnoszących się do palikowania i wysokości ulistnienia określonymi w niniejszej specyfikacji produktu. Odstęp między rzędami winorośli na tych obsadzonych winoroślą działkach nie może wynosić więcej niż 3 metry, zaś odstęp między krzewami w tym samym rzędzie nie może wynosić mniej niż 1 metr.

2. Zasady cięcia i palikowania winorośli

Praktyki uprawy

Stosuje się cięcie krótkie, długie albo mieszane: winorośl przycina się na maksymalnie 12 oczek na krzew.

Winorośl można przycinać, pozostawiając 2 dodatkowe oczka na krzew, pod warunkiem że w stadium rozwoju fenologicznego odpowiadającego 11 lub 12 liściom (oddzielne pąki kwiatowe) liczba gałązek owocujących w roku na krzew nie będzie przekraczała 12.

Wysokość ulistnienia poddanego palikowaniu odpowiada co najmniej 0,6-krotności odstępów między rzędami, przy czym wysokość ulistnienia poddanego palikowaniu mierzy się między dolną granicą ulistnienia ustaloną na co najmniej 0,40 metra nad powierzchnią ziemi a górną granicą cięcia wierzchołków pędów winorośli (fr. rognage) ustaloną na co najmniej 0,20 metra nad górnym drutem konstrukcji.

W przypadku działek, na których gęstość nasadzeń winorośli wynosi mniej niż 4 000 krzewów na hektar, ale nie mniej niż 3 300 krzewów na hektar, obowiązują ponadto następujące zasady dotyczące palikowania: minimalna wysokość słupków do palikowania nad powierzchnią ziemi wynosi 1,90 metra; konstrukcja składa się z 4 poziomów drutów; minimalna wysokość górnego drutu wynosi 1,85 metra nad powierzchnią ziemi.

3. Nawadnianie

Praktyki uprawy

Nawadnianie jest zabronione.

4.

Szczególne praktyki enologiczne

Zezwala się na stosowanie substryktywnych technik wzbogacania przy maksymalnym progu częściowego stężenia względem objętości przed wzbogacaniem wynoszącym 10 %. Zabrania się stosowania kawałków drewna. Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach po wzbogacaniu nie przekracza 12,5 %.

Poza wymienionymi powyżej zakazami w praktykach enologicznych towarzyszących produkcji wina należy przestrzegać wymogów obowiązujących na poziomie wspólnotowym oraz zawartych w kodeksie rolnictwa i rybołówstwa morskiego.

5.2. Maksymalna wydajność

1.

60 hektolitrow z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Wszystkie etapy produkcji odbywają się na wyznaczonym obszarze geograficznym, który obejmuje terytorium następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym z 2021 r.:

- w departamencie Deux-Sèvres: Loretz-d'Argenton (wyłącznie dla terytorium gminy delegowanej Bouillé-Loretz), Val en Vignes (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych Bouillé-Saint-Paul, Cersay i Saint-Pierre-à-Champ);
- w departamencie Maine-et-Loire: Aubigné-sur-Layon, Beaulieu-sur-Layon, Bellevigne-en-Layon, Blaison-Saint-Sulpice (wyłącznie dla terytorium gminy delegowanej Blaison-Gohier), Bouchemaine, Brissac Loire Aubance (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych Charcé-Saint-Ellier-sur-Aubance i Coutures), Chalonnes-sur-Loire, Champocé-sur-Loire, Chaudefonds-sur-Layon, Chemillé-en-Anjou (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych Chanzeaux, La Jumellière i Valanjou), Cléré-sur-Layon, Doué-en-Anjou (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych Brigné, Concourson-sur-Layon, Saint-Georges-sur-Layon i Les Verchers-sur-Layon), Ingrandes-Le Fresne sur Loire (wyłącznie dla terytorium gminy delegowanej Ingrandes), Lys-Haut-Layon (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych La Fosse-de-Tigné, Nueil-sur-Layon, Tancoigné, Tigné i Trémont), Mauges-sur-Loire (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych Mesnil-en-Vallée, Montjean-sur-Loire i La Pommeraye), Passavant-sur-Layon, La Possonnière, Rochefort-sur-Loire, Saint-Georges-sur-Loire, Saint-Germain-des-Prés, Savennières, Terranjou, Tuffalun (wyłącznie dla terytorium gminy delegowanej Ambillou-Château), Val-du-Layon.

Dokumenty kartograficzne przedstawiające obszar geograficzny są dostępne do wglądu na stronie internetowej Krajowego Instytutu ds. Pochodzenia i Jakości (Institut national de l'origine et de la qualité).

7. Odmiana(-y) winorośli

Cabernet franc N

Cabernet-Sauvignon N

8. Opis związku lub związków

8.1.

a) Opis czynników naturalnych mających wpływ na związek z obszarem

Obszar geograficzny położony jest w samym sercu zachodniej części obszaru geograficznego produkcji win objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia „Anjou”, głównie na podłożu prekambryjskim i paleozoicznym przylegającym do Masywu Armorykańskiego, gdzieśgdzie pokrytym formacjami zwirowymi lub formacjami z cenomanu, zwłaszcza marglami muszlowymi, na jego wschodnim skraju. W 2021 r. obejmował on obszary geograficzne produkcji win objętych kontrolowanymi nazwami pochodzenia „Anjou-Coteaux de la Loire”, „Coteaux du Layon”, „Savennières” oraz kilku sąsiadujących gmin. Rozciąga się on na wyznaczonym terytorium wybranym ze względu na warunki środowiska naturalnego sprzyjające produkcji czerwonych win wymagających dojrzewania. Obejmuje zatem terytorium 24 gmin w departamencie Maine-et-Loire i 2 gmin w departamencie Deux-Sèvres, na południowy wschód i na południe od Angers. Krajobrazy charakteryzują się licznymi małymi wzgórzami o zróżnicowanej ekspozycji, których wysokość wynosi 50–90 metrów.

Przy wyborze działek wyznaczonych specjalnie do zbioru winogron preferowano działki o dobrej ekspozycji, na których występują gleby brunatne powstałe na łupkach, brunatne gleby gliniasto-zwirowe lub gdzieśgdzie gleby brunatne powstałe na marglach muszlowych. Gleby te są najczęściej niezbyt głębokie i charakteryzują się dobrymi właściwościami hydrologicznymi oraz niewielkimi zapasami wody i nie wykazują oznak zalegania wody. Mają dobre właściwości termiczne i zapewniają wczesne dojrzewanie. W zachodniej części obszaru geograficznego gdzieśgdzie występują żyły wywodzące się z kwaśnych (ryolity) lub zasadowych (spity) formacji erupcyjnych, które tworzą bardzo kamieniste gleby.

Na obszarze geograficznym panuje umiarkowany klimat oceaniczny charakteryzujący się dość niewielkimi wahaniami temperatury, biorąc pod uwagę z jednej strony stosunkową bliskość Oceanu Atlantyckiego, a z drugiej strony rolę regulatora termicznego, jaką pełnią Loara i jej dopływy, jak również sadzenie winorośli na zboczach wzgórz. Północno-zachodnie / południowo-wschodnie wzniesienia chronią obszar przed nierzadko wilgotnymi wiatrami z zachodu. Obszar geograficzny jest zatem terenem, na którym występują niewielkie opady deszczu i na który korzystny wpływ wywiera fen, chronionym przed wilgocią oceaniczną dzięki wyższemu położeniu Choletais i Mauges. Roczna suma opadów wynosi 585 milimetrów, natomiast w Choletais blisko 800 milimetrów.

b) *Opis czynników ludzkich mających wpływ na związek z obszarem*

Uznaje się, że winnica andegaweńska istnieje nieprzerwanie od I wieku naszej ery. W regionie tym winorośl rozwija się bardzo dobrze, o czym świadczy tych kilka wersów wiersza Apoloniusza (VI wiek): „Niedaleko Bretanii leży miasto zbudowane na skale, obfitujące w bogactwa Ceres i Bachusa, które z języka greckiego wzięło swą nazwę Andégave (Angers)”. Choć w regionie Andegawenii uprawa winorośli rozwijała się w całym okresie średniowiecza, klasztorne winnice na brzegach Loary i wokół Angers zaczęły zyskiwać renomę zwłaszcza w wiekach XII i XIII. Dzięki wpływom królestwa Henryka II i Eleonory Akwitańskiej „wino z Andegawenii” dotarło do najzamożniejszych odbiorców.

Produkcja wina zaczęła znacznie się rozwijać w XVI wieku dzięki przybyciu na te tereny holenderskich kupców poszukujących wina, które mogliby zabrać do kraju i swoich kolonii. Holendrzy zaopatrywali się w wina produkowane w regionie na szeroką skalę i w XVIII wieku handel rozwijał się tak dobrze, że w celu usprawnienia transportu rzeka Layon, przecinająca obszar geograficzny, została skanalizowana.

Andegawenia zawdzięcza swoją sławę głównie produkcji win białych wytwarzanych z odmiany winorośli chenin B. Po kryzysie wywołanym przez filokserę nastąpił jednak szybszy rozwój winnic, w których uprawiano odmianę cabernet franc N lub „roślinę bretońską” (roślinę, której nazwa pochodzi stąd, że przybyła ona statkiem przez estuarium Loary znajdujące się wówczas w Bretanii), oraz – nieco później, od 1865 r. – winnic obsadzonych odmianą cabernet-sauvignon N.

8.2.

Na początku XX wieku produkcja wina ukierunkowana była głównie na wytwarzanie lekkiego wina serwowanego w kawiarniach, nazywanego lokalnie „rouget”, co stanowiło pierwszy etap przemiany winnicy andegaweńskiej charakteryzujący się znacznym rozwojem produkcji słynnych win różowych. Drugi etap tej przemiany opierał się na zdobywaniu przez producentów doświadczeniu w zakresie prowadzenia winnicy. Obserwacja i analiza najlepszego dostosowania miejsca uprawy danej odmiany winorośli do właściwości tej odmiany, ocena potencjału zbiorów i opanowanie technik produkcji wina doprowadziły do rozwoju produkcji win czerwonych na początku lat 60. XX wieku.

Specjaliści z tego regionu zdali sobie jednak sprawę, że dysponują terytorium i umiejętnościami, dzięki którym mogą lepiej podkreślić oryginalność produkowanych przez nich win czerwonych. Kontrolowana nazwa pochodzenia „Anjou Villages” została zatem uznana w dniu 14 listopada 1991 r. W 2010 r. producentami było 130 prywatnych wytwórni wina i 2 spółdzielcze wytwórnie wina.

2 – *Informacje na temat jakości i cech charakterystycznych produktu*

Wino ma zazwyczaj głęboką i trwałą rubinową szatę. Aromat często przywodzi na myśl delikatne nuty czerwonych owoców (czereśni, truskawki, maliny, porzeczki) i kwiatów (iryisa, fiołka itp.), które ewoluują w kierunku bardziej złożonych aromatów – mieszanki czarnych owoców i aromatów przypraw, dziczyzny, a nawet podszytu.

W smaku wino jest pełne i mięsiste, zachowując jednocześnie bogactwo aromatyczne. Silnie wyczuwalne taniny są dobrze wyważone i zapewniają długi finisz. Jest to bogate wino, które najlepiej degustować po kilku latach dojrzewania.

3 – *Zależności przyczynowe*

Dzięki połączeniu płytkich gleb na wyznaczonych działkach, których granice wytyczono z należyтым uwzględnieniem stosowanych praktyk, z topografią umożliwiającą doskonałą ekspozycję i sprzyjającą regularnemu zaopatrzeniu w wodę odmiany winorośli cabernet franc N i cabernet-sauvignon N mogły w pełni rozwinąć swoją głębię i oryginalność. Tego rodzaju warunki uprawy winorośli wymagają optymalnego zarządzania rośliną i jej potencjałem produkcyjnym, które znajduje odzwierciedlenie w metodzie prowadzenia winorośli oraz rygorystycznych zasadach dotyczących przycinania.

Obserwacja i analiza zachowania winorośli prowadzone przez producentów wina umożliwiają im wyznaczenie odpowiedniego miejsca zasadzenia winorośli, uwzględniając odpowiednie dostosowanie obydwu odmian winorośli do potencjału gleb brunatnych powstałych na łupkach i gleb gliniasto-wapiennych powstałych w cenomanie. Opierając się na szczególnym wyznaczeniu granic działek rolnych, optymalnie dostosowując techniki przycinania i prowadzenia winorośli, przeprowadzając zbiory po uzyskaniu przez winogrona optymalnej dojrzałości oraz wprowadzając udoskonalenia techniczne w zakresie kontroli temperatur i czasu maceracji, producenci wdrażają rygorystyczne zasady produkcji wina czerwonego odznaczającego się dobrą strukturą. Umiejętności podmiotów gospodarczych zapewniają zbiór winogron o minimalnej zawartości cukru wynoszącej 189 gramów na litr w optymalnym stadium dojrzałości pod względem składników fenolowych.

Dzięki umiejętnościom udoskonalanym z pokolenia na pokolenie podmioty gospodarcze potrafią wydobyc z winogron to, co najlepsze, dostosowując swoje techniki produkcji wina. Bardzo szybko okazało się, że niezbędny jest okres dojrzewania w kadzi po fermentacji – nie tylko po to, by uzyskać wino o złożonych aromatach, lecz przede wszystkim po to, by taniny stały się krągłe i jedwabiste. Aby osiągnąć te cele, w specyfikacji produktu określono minimalny czas dojrzewania wina do dnia 15 czerwca w roku następującym po roku zbiorów.

Wszystkie te elementy sprawiają, że wina objęte kontrolowaną nazwą pochodzenia „Anjou Villages” są jedną z perełek wśród win z regionu Andegawenii.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Ramy prawne:

przepisy UE

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu:

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do fermentacji, produkcji i dojrzewania wina, stanowi obszar następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym („code officiel géographique”) z 2021 r.:

- w departamencie Deux-Sèvres: Brion-près-Thouet, Loretz-d’Argenton (wyłącznie dla terytorium gminy delegowanej Argenton-l’Église), Louzy, Plaine-et-Vallées (wyłącznie dla terytorium gminy delegowanej Oiron), Saint-Cyr-la-Lande, Sainte-Verge, Saint-Martin-de-Mâcon, Saint-Martin-de-Sanzay, Thouars (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych Mauzé-Thouarsais, Sainte-Radegonde oraz dawnej gminy Thouars), Tourtenay;
- w departamencie Indre-et-Loire: Saint-Nicolas-de-Bourgueil;
- w departamencie Loire-Atlantique: Ancenis-Saint-Géréon (wyłącznie dla terytorium dawnej gminy Ancenis), Le Loroux-Bottereau, Le Pallet, La Remaudière, Vair-sur-Loire (wyłącznie dla terytorium gminy delegowanej Anetz), Vallet;
- w departamencie Maine-et-Loire: Allonnes, Angers, Antoigné, Artannes-sur-Thouet, Bellevigne-les-Châteaux, Blaison-Saint-Sulpice (wyłącznie dla terytorium gminy delegowanej Saint-Sulpice), Brain-sur-Allonnes, Brissac Loire Aubance (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych Alleuds, Brissac-Quincé, Chemellier, Luigné, Saint-Rémy-la-Varenne, Saint-Saturnin-sur-Loire, Saulgé-l’Hôpital i Vauchrézien), Brossay, Cernusson, Cizay-la-Madeleine, Le Coudray-Macouard, Courchamps, Denée, Denezé-sous-Doué, Distré, Doué-en-Anjou (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych Doué-la-Fontaine, Forges, Meigné i Montfort), Épiéds, Fontevraud-l’Abbaye, Les Garennes sur Loire, Gennes-Val-de-Loire (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych Chênehutte-Trèves-Cunault, Gennes, Grézillé, Saint-Georges-des-Sept-Voies i Le Thoueil), Huillé-Lézigné (wyłącznie dla terytorium gminy delegowanej Huillé), Jarzé Villages (wyłącznie dla terytorium gminy delegowanej Lué-en-Baugeois), Louresse-Rochemenier, Lys-Haut-Layon (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych Cerqueux-sous-Passavant i Vihiers), Mauges-sur-Loire (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych La Chapelle-Saint-Florent, Le Marillais, Saint-Florent-le-Vieil, Saint-Laurent-de-la-Plaine i Saint-Laurent-du-Mottay), Mazé-Milon (wyłącznie dla terytorium gminy delegowanej Fontaine-Milon), Montilliers, Montreuil-Bellay, Montsoreau, Mozé-sur-Louet, Mûrs-Erigné, Orée d’Anjou (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych Bouzillé, Champtoceaux, Drain, Landemont, Liré, Saint-Laurent-des-Autels i La Varenne), Parnay, Le Puy-Notre-Dame, Rives-de-Loir-en-Anjou, Rou-Marson, Sainte-Gemmes-sur-Loire, Saint-Just-sur-Dive, Saint-Macaire-du-Bois, Saint-Martin-du-Fouilloux, Saint-Melaine-sur-Aubance, Saint-Sigismond, Saumur, Soulaines-sur-Aubance, Souzay-Champigny, Tuffalun (wyłącznie dla terytorium gmin delegowanych Louerre i Noyant-la-Plaine), Turquant, Les Ulmes, Varennes-sur-Loire, Varrains, Vaudelnay, Verrie, Verrières-en-Anjou;
- w departamencie Vienne: Berrie, Curçay-sur-Dive, Glénouze, Pouançay, Ranton, Saint-Léger-de-Montbrillais, Saix, Ternay, Les Trois-Moutiers.

Etykietowanie

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu:

Określenia fakultatywne, których stosowanie, zgodnie z przepisami wspólnotowymi, mogą regulować państwa członkowskie, zapisuje się na etykietach czcionką o wymiarach (wysokość, szerokość i grubość) nieprzekraczających dwukrotności wymiarów czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Kontrolowaną nazwę pochodzenia można uzupełnić, dodając do niej nazwę geograficzną „Val de Loire”, zgodnie z zasadami określonymi w specyfikacji produktu.

Czcionka, którą zapisana jest nazwa geograficzna „Val de Loire”, nie może być większa (wysokość i szerokość) niż dwie trzecie wielkości czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Na etykietach win z kontrolowaną nazwą pochodzenia można określić nazwę mniejszej jednostki geograficznej, pod warunkiem że jest to zarejestrowana lokalizacja oraz że pojawia się ona w deklaracji zbiorów. Nazwa lokalizacji wpisanej do ksiąg wieczystych jest zapisana czcionką o wymiarach nieprzekraczających (pod względem wysokości i szerokości) połowy wymiarów czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Link do specyfikacji produktu

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-1e962c34-1858-44fd-b90b-d3b72b04d5b4
